

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 15 de gener de 2025

[El següent text també incorpora parts no llegides que es consideren pronunciades]

Catequesi. Els més estimats pel Pare. 2

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

En l'audiència passada vam parlar dels infants, i avui també en parlarem. La setmana passada ens vam aturar en com, en la seva missió, Jesús va parlar repetidament de la importància de protegir, acollir i estimar els més petits.

Això no obstant, encara avui, en el món, centenars de milions de menors es veuen obligats a treballar, malgrat que no tinguin l'edat mínima per a sotmetre's a les obligacions de l'edat adulta, i molts d'ells estan exposats a treballs especialment perillosos, per no parlar dels nens i nenes que són esclaus del tràfic per a la prostitució o la pornografia, i dels matrimonis forçats. I això és amarg. A les nostres societats, lamentablement, els infants pateixen nombroses formes d'abús i maltractaments. L'abús de menors, sigui quina sigui la naturalesa, és un acte menyspreable, és un acte atroç. No és simplement una lacra de la societat, no, és un crim! És una gravíssima violació dels manaments de Déu. Cap infant no hauria de sofrir abusos. Un únic cas ja és massa. Cal, per tant, despertar les nostres consciències, practicar la proximitat i la solidaritat concreta amb els infants i joves abusats i, al mateix temps, crear confiança i sinergies entre els qui es comprometen a oferir-los oportunitats i llocs segurs en els quals créixer serens. Conec un país d'Amèrica Llatina on creix una fruita especial, molt especial, anomenada nabiu. Per a recol·lectar el nabiu calen mans petites, i obliguen els infants a fer-ho, els esclavitzen des de petits per tal que en facin la collita.

Les pobreses esteses, l'escassetat d'eines socials de suport a les famílies, la marginalitat que ha augmentat en els darrers anys juntament amb l'atur i la precarietat laboral són factors que carreguen sobre els més petits el preu més alt que s'ha de pagar. A les metròpolis, on "mosseguen" la disparitat social i la degradació moral, hi ha infants que treballen en el tràfic de drogues i en les activitats il·lícites més diverses. Quants d'aquests infants hem vist caure com víctimes sacrificials! A vegades, tràgicament, són induïts a convertir-se en "botxins" d'altres companys de la seva mateixa edat, a més a perjudicar-se a ells mateixos, la seva dignitat i la seva humanitat. I, malgrat això, quan al carrer, al barri de la parròquia, aquestes vides perdudes s'ofereixen a la nostra mirada, sovint girem el cap cap a una altra banda.

Hi ha un cas al meu país: un nen que es diu Loan va ser segrestat i es no se sap on para. I una de les hipòtesis és que el van enviar per a extreure-li òrgans, per a fer transplantaments. I això es fa. Vosaltres ja ho sabeu. Això es fa! Alguns tornen amb una cicatriu, d'altres moren. Per això m'agradaria recordar avui aquest petit, en Loan.

Ens costa reconèixer la injustícia social que fa que dos infants, que potser viuen al mateix barri o bloc d'apartaments, agafin camins i destins diametralment oposats perquè un d'ells va néixer en una família desfavorida. És una fractura humana i social inacceptable: entre els qui poden somiar i els qui han de sucumbir. Però Jesús ens vol a tots lliures i feliços;

i si estima cada home i cada dona com a fill i filla seus, estima els més petits amb tota la tendresa del seu cor. Per això ens demana que ens aturem a escolar el sofriment dels qui no tenen veu, dels qui no tenen educació. Lluitar contra l'exploració, especialment la infantil, és la manera principal de construir un futur millor per a tota la societat. Alguns països han tingut la saviesa d'escriure els drets dels infants. Els infants tenen drets. Busqueu vosaltres mateixos a Internet quins són els drets de l'infant.

Llavors podem preguntar-nos: què puc fer jo? En primer lloc, hauríem de reconèixer que, si volem erradicar el treball infantil, no podem ser-ne còmplices. I quan ho som? Per exemple, quan comprem productes que ha fet mà d'obra infantil. Com puc menjar i vestir-me sabent que darrere d'aquest menjar i d'aquella roba hi ha infants explotats, que treballen en comptes d'anar a l'escola? Prendre consciència del que comprem és un primer acte per a no ser-ne còmplices. Veure d'on procedeixen aquells productes. Alguns diran que, com a individus, no podem fer gaire cosa. Veure d'on procedeixen aquells productes. És cert, però cadascú pot ser una gota que, unida a moltes altres gotes, pot convertir-se en un mar. Malgrat això, també cal recordar a les institucions, incloses les eclesiàstiques, i a les empreses, la responsabilitat que tenen: poden marcar la diferència invertint en empreses que no utilitzin ni permetin el treball infantil. Molts Estats i organitzacions internacionals ja han promulgat lleis i directives contra el treball infantil, però es pot fer més. També insto els periodistes a conscienciar sobre el problema i ajudar a trobar solucions. No tingueu por, denuncieu aquestes coses.

I dono les gràcies a tots aquells que no miren cap a una altra banda quan veuen infants obligats a convertir-se en adults massa aviat. Recordem sempre les paraules de Jesús: «Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40).

Santa Teresa de Calcuta, alegre treballadora a la vinya del Senyor, va ser mare dels infants més desfavorits i oblidats. Amb la tendresa i la cura de la seva mirada, ella pot acompanyar-nos a veure els petits invisibles, els massa esclaus d'un món que no podem abandonar a les seves injustícies, perquè la felicitat dels més dèbils construeix la pau de tots. I amb la mare Teresa doneu veu als infants:

«Demano un lloc segur
on pugui jugar.
Demano un somriure
de qui sap estimar.
Demano el dret a ser un infant,
a ser esperança
d'un món millor.
Demano poder créixer
com persona.
Puc comptar amb tu?» (santa Teresa de Calcuta)

Gràcies.